

да не възблагодари самого него, но разнесе сѣмнѣніа-та на уплашенны-тѣ корабници, и утиши роптаніа-та имъ.

На първий Октомвріа на мѣрваха сѣ седемстотинъ и седемдесать лѣги къмъ западъ отъ Канарски-тѣ островы. Побече отъ три недѣли до сега все плаваха. Отъ упжтваніе-то на птици-тѣ и отъ дрѣги окстоателства бѣха въ надежда за открываніе, но таа надежда еше са не изпълваше, и докра-та сполѣка видеше са и сега толко удалеченна, колко-то и отъ най напредъ. Дѣхъ-тъ на негодобаніето и на размирство нача да са поавява междѣ корабници-тѣ, и постъпенно са прострѣк отъ корабъ на корабъ.

Вички едногласно дѣмаха, че трѣба да насилатъ Коломка да са взрне, до гдѣ-то еше разгловени-тѣ имъ кораби сѣ въ сѣстоаніе да поржтъ море-то; нѣкой си даже предлагаша да го хвърлатъ въ море-то, что-то да са забържатъ на отечество-то си. Коломкъ угади голѣмъ-тъ опасность. Той угади че еше въде безполезна да са жалоби сѣ първешно-то средство за да сѣжиби надежда-тъ на дрѣгары-тѣ; видѣ че е невъзможно да распали пакъ нѣколко ревностъ за довро-то сполѣчаніе на предпріятіе-то междѣ человекъ-тѣ, на кои-то въ гърды-тѣ страхъ-тъ еше изгасилъ бѣако великодѣшно чѣство. Прииѣди са да укроги страсти конъхъ-то бече неможаше да ударжи, и да даде мѣсто на невъспирбанно-то рѣчно устрѣменіе. И тѣй обрече са на хора-та си, че еше да изпълни исканіе-то имъ, ако го придрѣжихъ и го послѣшаха еше за три дни; и ако че въ това растоаніе, не са откриеше сѣша, тогава еше да са остави отъ предпріа-то си и еше да са упжти къмъ Испаніа.

Корабници-тѣ ако на да бѣха много разлутени, и нетърпѣливи за да са забържатъ къмъ отечество-то си, но че са предложеніе не имъ са видѣ толко възвъ отъ реда